Lietas Nr. 142228812
Lietas arhīva Nr. 1-0702-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 20.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese L.Konošonoka,

piedaloties lietas izskatīšanā pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvei /valsts amatpersona/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības „Drogas", reģistrācijas numurs 40003271420, sūdzību par Valsts darba inspekcijas 2012.gada 3.janvāra lēmumu Nr.04/2-01-03/11 (administratīvā pārkāpuma protokols AM Nr.013311).

Aprakstošā daļa

[1] AS „Drogas" tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols AM Nr.013311 par to, ka 47 darbiniekiem nav veikta obligātā veselības pārbaude, obligātās veselības pārbaudes karte neatbilst noteikumos paredzētajai veidlapai, sabiedrība neveic kontroli pār tām, netiek veikta precīza darba laika uzskaite, atbrīvojot no darba /pers. B/, galīgais aprēķins izmaksāts 2010.gada 4.novembrī, lai gan no darba minētā persona atbrīvota /datums/. Tādējādi ir pārkāpts Ministru kabineta 2009.gada 10.marta noteikumu Nr.219 „Kārtība, kādā veicama obligātā veselības pārbaude" (turpmāk – noteikumi Nr.219) 3.1., 4.1. un 5.punkts, kā arī Darba likuma 137.panta pirmā daļa un 128.panta pirmā daļa un izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta ceturtajā daļā un 41.^{4}panta septītajā daļā paredzētais pārkāpums.

[2] Ar Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas 2010.gada 30.novembra lēmumu Nr.13L-339-2010-015 AS „Drogas" saukta pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.panta ceturtās daļas un 41.^{4}panta septītās daļas. AS „Drogas" uzlikts naudas sods 1000 latu apmērā.

[3] Izskatījusi AS „Drogas" sūdzību, Valsts darba inspekcija ar 2012.gada 3.janvāra lēmumu Nr.04/2-01-03/11 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas amatpersonas piemēroto sodu, vienlaikus atzīstot, ka amatpersona nepamatoti konstatējusi atbildību pastiprinošu apstākli.

Valsts darba inspekcija Lēmumā norādījusi šādu pamatojumu.

[3.1] Nodarbinātās personas ir tiesīgas saņemt visas sociālās garantijas, kas jānodrošina darba devējam, tajā skaitā obligātās veselības pārbaudes. Kārtība, kādā veicama obligātā veselības pārbaude, noteikta noteikumos Nr.219. Saskaņā ar noteikumu 3.1.punktu veselības pārbaudi veic personām, kuras ir nodarbinātas darbā, kur viņu veselības stāvokli ietekmē veselībai kaitīgie darba vides faktori. Saskaņā ar noteikumu 4.1.punktu uz veselības pārbaudi nosūta personas pirms darba tiesisko attiecību uzsākšanas pirmreizējās veselības pārbaudes veikšanai. Personas pirmreizējās veselības pārbaudes mērķis ir noskaidrot pretendenta veselības stāvokļa piemērotību paredzētā darba veikšanai. Līdz ar to darba devējam ne tikai jānosūta persona uz pārbaudi, bet arī jāpārliecinās, ka tās veselības stāvoklis atbilst paredzētā darba veikšanai.

[3.2] No lietā esošajām veselības pārbaudes kartēm secināms, ka kaitīgie riska faktori pārdevējam-kasierim ir darbs, kas saistīts ar smagumu pārvietošanu (noteikumu Nr.219 1.pielikuma 4.9.1.punkts), darbs, kas saistīts ar lokālu muskuļu sasprindzinājumu, atrašanās piespiedu pozā ilgāk par 50 procentiem no darba laika, darbs stāvus (1.pielikuma 4.9.2.punkts), redzes sasprindzinājums

darbā ar datoru (1.pielikuma 4.11.punkts). No 77 darbiniekiem, kuri pieņemti darbā par pārdevējiem-kasieriem 2010.gada augustā, septembrī un oktobrī un pārbaudes brīdī vēl strādāja sabiedrībā, pirmreizējā veselības pārbaude nav veikta 47 darbiniekiem.

[3.3] Saskaņā ar noteikumu Nr.219 5.punktu veselības pārbaudi veic arodslimību ārsts. No obligātās veselības pārbaudes kartes secināms, ka darbiniecēm /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/ obligātās veselības pārbaudes karti ir parakstījuši ģimenes ārsti.

[3.4] Par noteikumu Nr.219 3.1., 4.1. un 5.punktā noteikto pienākumu nepildīšanu AS „Drogas" iestājas administratīvā atbildība saskaņā ar kodeksa 41.^{4}panta septīto daļu, jo par analoģisku - kodeksa 41.^{4}panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu – sabiedrībai administratīvais sods uzlikts 2010.gada 10.februārī.

[3.5] Saskaņā ar Darba likuma 128.panta pirmo daļu darbiniekam visas pienākošās naudas summas izmaksājamas atlaišanas dienā vai, ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu – ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu. Šī norma tulkojama kopsakarā ar Darba likuma 70.pantu, kurā norādīts uz darba samaksas izmaksu skaidrā naudā vai bezskaidrā naudā. Darba likumā prezumēts, ka darba samaksa tiek izmaksāta skaidrā naudā. Šādā gadījumā nav iespējams izmaksāt pienākošās summas, ja viņš atlaišanas dienā nav strādājis un vēlāk tās nav pieprasījis. Gadījumā, ja darba devējs un darbinieks ir vienojušies par darba samaksas izmaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu, daba devējam ir zināmi darbinieka bankas rekvizīti un nav nepieciešama darbinieka personīga ierašanās uzņēmumā. Līdz ar to darba devējam ir pienākums visas pienākošās naudas summas pārskaitīt uz darbinieka bankas kontu pēdējā darbinieka darba dienā neatkarīgi no tā, vai darbinieks veic vai neveic darbu.

[3.6] Lietā nav materiālu, pēc kuriem būtu iespējams secināt, vai /pers. B/ veica darbu atlaišanas dienā. Lietā ir AS „DnB Nord Banka" izziņa, kurā apstiprināts, ka AS „Drogas" ir veikusi pārskaitījumu uz /pers. B/ kontu 2010.gada 4.novembrī. Tātad starp sūdzības iesniedzēju un /pers. B/ bija vienošanās par darba samaksas izmaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu un darba devējam bija pienākums izmaksāt /pers. B/ visas pienākošās naudas summas pēdējā darba dienā – 2010.gada 1.novembrī.

[3.7] Darba devējam par darbiniekam visu pienākošos naudas summu neizmaksāšanu pēdējā darba dienā iestājas administratīvā atbildība saskaņā ar kodeksa 41.panta ceturto daļu, jo par analoģisku – kodeksa 41.panta pirmajā daļā paredzētu – pārkāpumu AS „Drogas" administratīvais sods uzlikts 2010.gada 10.februārī.

[3.8] Kodeksa 41.panta ceturtās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu juridiskai personai no 750 līdz 2000 latiem, bet kodeksa 41.^{4}panta septītās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu juridiskai personai no 1000 līdz 2000 latiem. Atbilstoši kodeksa 35.panta otrajai daļai sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu, kas konkrētajā gadījumā ir kodeksa 41.^{4}panta septītajā daļā paredzētais pārkāpums.

[3.9] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis. Lietderības apsvērumi izdarīti atbilstoši konkrētajai situācijai, tāpēc tie atkārtoti netiek vērtēti. Sods ir uzlikts, lai sasniegtu kodeksa 22.pantā paredzētos mērķus. Soda apmērs ir pamatots un samērīgs izdarītajiem pārkāpumiem, jo ir piemērots minimālais sods.

[4] AS „Drogas" iesniedza tiesā sūdzību, lūdzot atcelt Lēmumu.

Sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Valsts darba inspekcija 2011.gada 3.februārī, 2.maijā un 9.augustā pagarināja lēmuma pieņemšanas termiņu, nosakot, ka lēmums tiks paziņots līdz 2011.gada 3.oktobrim. Tomēr inspekcija lēmumu nepaziņoja līdz iepriekš minētajam termiņam. Lēmums tika pieņemts 2012.gada 5.janvārī. Lēmuma pieņemšanas termiņa pagarināšana ir pieļaujama, pastāvot objektīviem apstākļiem. Valsts darba inspekcija uz šādiem objektīviem apstākļiem nav norādījusi, līdz ar to sūdzības izskatīšanas termiņa pagarināšana notika bez objektīva iemesla. Nav pamata uzskatīt, ka lietā bija nepieciešama ilgstoša faktu konstatācija.

[4.2] Lietā nav noskaidroti un konstatēti tādi apstākļi, kas liecinātu, ka AS „Drogas" nebūtu nosūtījusi personas uz veselības pārbaudi pirms darba tiesisko attiecību uzsākšanas. Nav ņemts vērā tas, ka nav nozīmes 2010.gada 26.novembra aktā par konstatētajiem faktiem norādītajam, ka obligātās veselības pārbaudes kartes neatbilst normatīvajiem aktiem un ka sūdzības iesniedzēja neveic kontroli par darbinieku veiktajām obligātajām veselības pārbaudēm. Nav arī nozīmes, ka obligātās veselības kartes nav parakstījis arodslimību ārsts, jo šie fakti neveido kodeksa 41.^{4}panta ceturtajā vai septītajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvu.

[5] Valsts darba inspekcija paskaidrojumā par sūdzību norāda, ka procesuālu pārkāpumu dēļ administratīvais akts atceļams tikai tad, ja pārkāpums ietekmē aktu pēc būtības. AS „Drogas" atbilstoši Administratīvā procesa likuma 49.panta otrajai daļai nav iesniegusi sūdzību par lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošanu.

[6] Uz tiesas sēdi sūdzības iesniedzēja nav ieradusies. Par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa, uzklausījusi iestādes pārstāves viedokli, lietu izskata bez sūdzība iesniedzējas klātbūtnes.

[7] Tiesas sēdē Valsts darba inspekcijas pārstāve neatzina sūdzību, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Pārstāve papildus norādīja, ka termiņa kavējums nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, atzīst, ka sūdzība ir daļēji apmierināma.

[9] Lietā izšķirams strīds par to, vai AS „Drogas" pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta ceturtajā daļā un 41.^{4}panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu. Tāpat pārbaudāms, vai iestāde ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus.

[10] Kā norādīts Lēmumā, AS "Drogas" sodīta par kodeksa 41.^{4}panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu, jo par analoģisku kodeksa 41.^{4}panta ceturtās daļas pārkāpumu sūdzības iesniedzējai sods uzlikts 2010.gada 10.februārī.

Kodeksa 41.^{4}panta septītā daļa noteic, ka par šā panta pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā paredzētajiem pārkāpumiem, ja tie izdarīti atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, uzliek naudas sodu darba devējam – juridiskajai personai – no 1000 līdz 2000 latiem.

Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ka par nodarbināto nenosūtīšanu veikt obligātās veselības pārbaudes, ja normatīvajos aktos tās paredzētas, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam – juridiskajai personai – no 100 līdz 500 latiem.

Līdz ar to tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā, lai AS "Drogas" sauktu pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.^{4}panta septītās daļas, ir jākonstatē, ka AS "Drogas" ir izdarījusi kodeksa 41.^{4}panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu, kas veido panta septītajā daļā prasīto atkārtotību.

[11] Iestāde, pirmkārt, ir konstatējusi, ka sūdzības iesniedzēja nav pildījusi noteikumu Nr.219 3.1., 4.1. un 5.punktā paredzētos pienākumus.

Noteikumu Nr.219 3.1.punkts (*tiesību normas spriedumā izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī*) noteic, ka veselības pārbaudi veic personām, kuras ir nodarbinātas vai kuras paredzēts nodarbināt darbā, kur viņu veselības stāvokli ietekmē veselībai kaitīgie darba vides faktori.

Noteikumu 4.1.punktā noteikts, ka uz veselības pārbaudi šo noteikumu 3.punktā minētajos gadījumos nosūta personas pirms darba tiesisko attiecību vai valsts civildienesta tiesisko attiecību uzsākšanas pirmreizējās veselības pārbaudes veikšanai.

Savukārt 5.punktā noteikts, ka veselības pārbaudi veic arodslimību ārsts vai VSIA "Paula Stradiņa klīniskā universitātes slimnīca" Aroda un radiācijas medicīnas centra arodslimību ārsts, ja persona ir nodarbināta vai viņu paredzēts nodarbināt darbā ar jonizējošā starojuma avotiem.

Kā redzams no minētajām normām, tikai noteikumu Nr.219 4.1.punkts noteic darba devēja pienākumu nosūtīt personas pirmreizējās veselības pārbaudes veikšanai. Līdz ar to tikai par šā pienākuma nepildīšanu darba devējs var tikt saukts pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.4panta ceturtās daļas (un atkārtota pārkāpuma gadījumā pēc 41.4panta septītās daļa), kas paredz administratīvo atbildību par nodarbināto nenosūtīšanu veikt obligātās veselības pārbaudes, ja normatīvajos aktos tās paredzētas.

Vienlaikus tiesa uzskata, ka pārkāpums, kas izpaudies kā pirmreizējās veselības pārbaudes neveikšana, nevar tikt kvalificēts pēc kodeksa 41.^{4}panta ceturtās daļas.

Kā secināms no noteikumu Nr.219 satura un konstrukcijas, likumdevējs nodalījis nodarbinātās personas no personām, kuras nosūtāmas pārbaudei pirms darba tiesisko attiecību nodibināšanas. Līdz ar to kodeksa 41.^{4} panta ceturtās daļas tvērumā nav „ielasāmi" pārkāpumi par personu nenosūtīšanu normatīvajos aktos paredzēto pārbaužu veikšanai pirms darba tiesisko attiecību uzsākšanas, bet pārkāpums atbilst kodeksa 41.^{4}panta pirmās daļas, kas nosaka atbildību par darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos pārkāpumus, pazīmēm (*sk. Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 7.decembra sprieduma lietā Nr.142222012 10.2.punktu; minētais spriedums atstāts negrozīts ar Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 25.februāra spriedumu*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pārkāpums, kas izpaudies kā pirmreizējās veselības pārbaudes neveikšana, ir kvalificējams pēc kodeksa 41.^{4}panta pirmās daļas.

[12] Lēmumā norādīts, ka AS "Drogas" sodīta par kodeksa 41.^{4}panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu, jo par analoģisku kodeksa 41.^{4}panta ceturtās daļas pārkāpumu sūdzības iesniedzējai sods uzlikts 2010.gada 10.februārī.

Ņemot vērā šā sprieduma 11.punktā norādītos apsvērumus (proti, ka pārkāpums ir kvalificējams pēc kodeksa 41.^{4}panta pirmās daļas), tiesa secina, ka AS „Drogas" nevarēja tikt saukta pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.^{4}panta septītās daļas, jo iepriekš izdarīts kodeksa 41.^{4}panta ceturtās daļas pārkāpums atkārtotību neveido. Minēto atzina arī inspekcijas pārstāve tiesas sēdē.

[13] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.panta pirmā daļa noteic, ka persona, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī. Savukārt kodeksa 37.panta pirmajā daļā (*redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī*) bija noteikts, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas brīža, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas.

Tā kā lietas izskatīšanas laikā tiesā jau ir pagājis kodeksā paredzētais četru mēnešu termiņš soda uzlikšanai, tiesa atzīst, ka ir iestājies noilgums sūdzības iesniedzējas saukšanai pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas izpaudies kā personu nenosūtīšana normatīvajos aktos paredzēto pārbaužu veikšanai pirms darba tiesisko attiecību uzsākšanas.

Tādēļ Lēmums šajā daļā ir atceļams un lietvedība, pamatojoties uz kodeksa 239.panta 7.punktu, ir izbeidzama.

[14] Papildus iepriekš minētajam tiesa norāda, ka arī pēc būtības nav iespējams pārbaudīt, vai sūdzības iesniedzēja patiešām ir izdarījusi attiecīgo pārkāpumu. Proti, inspekcija ne pieņemtajos lēmumos, ne arī administratīvā pārkāpuma protokolā nav identificējusi tās personas, kuras nenosūtot uz pirmreizējās veselības pārbaudi, sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. Tāpat šīs personas nav identificētas arī 2010.gada 26.novembra aktā par konstatētajiem faktiem (*lietas 61.lapa*), kas ir vienīgais dokuments, kas pievienots administratīvā pārkāpuma protokolam.

[15] AS „Drogas" ir saukta pie administratīvās atbildības arī pēc kodeksa 41.panta ceturtās daļas, kas paredz administratīvo atbildību par atkārtotu darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu.

Valsts darba inspekcija ir secinājusi, ka sūdzības iesniedzēja pārkāpusi Darba likuma 128.panta pirmo daļu.

[16] Darba likuma 128.panta pirmā daļa noteic, ka, atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Inspekcija minēto normu aplūkojusi kopsakarā ar Darba likuma 70.pantu, kurā noteikts, ka darba samaksa izmaksājama skaidrā naudā, bet darba devējam ir tiesības izmaksāt samaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu tikai tad, ja darbinieks un darba devējs par to noteikti vienojušies. Līdz ar to inspekcija ir secinājusi, ka gadījumos, kad ir vienošanās par darba samaksas izmaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu, darba devējam ir pienākums visas pienākošās naudas summas pārskaitīt uz darbinieka kontu pēdējā darba dienā neatkarīgi no tā, vai darbinieks veic vai neveic darbu.

Tiesa uzskata, ka inspekcijas izdarītie secinājumi un tiesību normu tulkojums ir pamatots. Tiesa piekrīt, ka Darba likuma 128.panta pirmās daļas nosacījumi ietver darba devēja pienākumu izmaksāt darbiniekam visas naudas summas atlaišanas dienā, ja starp darba devēju un darbinieku pastāv vienošanās par darba samaksas izmaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu. No lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ ir atbrīvota no darba 2010.gada 1.novembrī (*lietas 55.lapa*), savukārt viņai pienākošā naudas summa izmaksāta 2010.gada 4.novembrī, ko apliecina bankas izziņa (*lietas 57.lapa*). Minētā izziņa arī apliecina, ka starp darbinieci un darba devēju pastāvēja vienošanās par darba samaksas izmaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu. Līdz ar to tiesa secina, ka AS "Drogas" nav ievērojusi darba tiesiskās attiecības regulējošos normatīvos aktus, kas ir pamats personas saukšanai pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.panta pirmās vai ceturtās daļas (atkārtotības gadījumā). Tiesa arī konstatē, ka AS "Drogas" jau iepriekš ir saukta pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.panta pirmās daļas (*lietas 34.-37.lapa*).

[17] Tomēr vienlaikus tiesa uzskata, ka inspekcija nepamatoti nav apsvērusi izdarītā pārkāpuma nozīmīgumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

Izvērtējot pieļautā pārkāpuma raksturu, tiesa atzīst, ka pārkāpums ir nebūtisks. Sūdzības iesniedzēja ir aizkavējusi darba samaksas izmaksu par divām dienām, kas acīmredzami nevar radīt būtisku darbinieka tiesību aizskārumu. No lietā konstatētajiem apstākļiem arī neizriet, ka sūdzības iesniedzēja šādi būtu rīkojusies sistemātiski. Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieļautajam pārkāpumam ir gadījuma raksturs. Tiesa arī uzskata, ka pārkāpumu ir iespējams atzīt par maznozīmīgu arī tad, ja tas tiek kvalificēts kā atkārtots, ņemot vērā, ka kodeksa 41.panta pirmās daļas sastāvs ir formāls sastāvs, savukārt konkrētās prettiesiskās darbības katrā individuālā gadījumā var būt atšķirīgas. Tiesa nekonstatē, ka sūdzības iesniedzēja iepriekš būtu pieļāvusi analogus pārkāpumus, jo no lietas materiālos esošā Valsts darba inspekcijas Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas 2010.gada 10.februāra lēmuma (*lietas 34.-37.lapa*) izriet, ka

pārkāpums ir izpaudies kā precīzas darba laika uzskaites neveikšana.

[18] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka ir iespējams piemērot kodeksa 21.pantu, proti, izbeigt uzsākto lietvedību par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 41.panta ceturtās daļas, atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[19] Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas argumentiem par procesuālā termiņa pagarināšanas nepamatotību tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzējai atbilstoši tobrīd spēkā esošajām tiesību normām (Administratīvā procesa likuma 64.pants) bija tiesības vērsties tiesā un lūgt pārbaudīt Lēmuma pieņemšanas termiņa pagarināšanas pamatotību. Sūdzības iesniedzēja šīs tiesības nav izmantojusi. Līdz ar to tiesa neuzskata, ka šobrīd būtu pamats vērtēt, vai iestāde pamatoti pagarināja Lēmuma pieņemšanas termiņu, jo īpaši tālab, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss šādas tiesas tiesības neparedz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, 239.panta 7.punktu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{18}panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atcelt Valsts darba inspekcijas 2012.gada 3.janvāra lēmumu Nr.04/2-01-03/11 un **izbeigt** administratīvā pārkāpuma lietvedību par akciju sabiedrības „Drogas” saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.^{4}panta septītās daļas.

Atzīt par maznozīmīgu akciju sabiedrības „Drogas” izdarīto Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu, izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību, atbrīvojot akciju sabiedrību „Drogas” no administratīvās atbildības, un par šo pārkāpumu izteikt akciju sabiedrībai „Drogas” mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Konošonoka